

MUZIKOS DIENA BE SCENOS

„Šventė, kurios niekas nerepetavo“

Amžius 4–6 m.	Trukmė 35–40 min.	Forma 4 patirčių erdvės + finalas
------------------	----------------------	--------------------------------------

IDĖJA. Muzikos dieną vaikai neparodo iš anksto surepetuotų numerių. Jie per vieną šventę atranda salės, daiktų, balso ir kūno garsus, iš jų sukuria trumpas kompozicijas ir tik finale nusprendžia, kaip visa tai sujungti į vieną kūrinį.

Paruoškite 4 vietas: 1) tuščią klausymo zoną; 2) saugių skirtingų paviršių stalą (kartonas, medis, popierius, metalinis dubenėlis, audinys); 3) ženklus • — ~ o ↗; 4) nedidelį instrumentų rinkinį.

1. PRADŽIA – KUR ŠIANDIEN SCENA?

Mokytoja sėdi tarp vaikų, ne priekyje. „Šiandien Muzikos diena. Bet vieno dalyko nepadariau – neparuošiau koncerto.“

Vaikai: „Tai ką darysime?“ / „Mes juk mokame dainų!“

Mokytoja: „Noriu išgirsti muziką, kurios vakar dar nebuvo. Ar galime ją sukurti čia ir dabar?“

Svarbu: mokytoja nepasako, koks turi būti galutinis rezultatas. Vaikai žino tik tiek, kad iki šventės pabaigos reikės sukurti vieną bendrą, naują kūrinį.

2. PATIRTIES ERDVĖ – KLAUSYMO SLENKSTIS

20 sekundžių visi tyli. Po to mokytoja klausia ne „ką girdėjote?“, o: „Kuris garsas buvo arčiausiai? Kuris toliausiai? Kuris pasikartojo?“ Vaikai pasirenka vieną girdėtą garsą ir parodo jį kūnu, jo neįvardydam. Kiti spėja garso savybę: trumpas, ilgas, tylus, pasikartojantis, kylantis.

Vaikas: „Aš girdėjau kažką: tik-tik... ir paskui nieko.“

Mokytoja: „Nesakyk, kas tai buvo. Parodyk, kaip tas garsas iudėtu.“

Vaiko sprendimas: pats pasirenka, kurį garsą išsaugos kitai scenai. Mokytoja jo pasirinkimo nekeičia.

3. PATIRTIES ERDVĖ – DAIKTAS TURI DAUGIAU NEI VIENĄ BALSĄ

Grupelės gauna po vieną daiktą ar paviršių. Užduotis: atrasti 3 skirtingus jo skambėjimo būdus, bet finalui pasirinkti tik vieną. Garsas laikomas „atrastu“, jeigu vaikas gali jį sąmoningai pakartoti.

Mokytoja: „Kur skamba kitaip? Ar gali padaryti priešingą garsą? Ką pakeitė – vietą, stiprumą, judesį?“

Vaikas: „Čia dėžė sako bum, o krašte – tik.“

Mokytoja: „Kurį iš jų pasiimtum į mūsų naują muziką? Kodėl?“

QR „Groju, tau!“ – po tyrinėjimo. Vaikai klausydamiesi įsiterpia tik savo pasirinktu daikto ar instrumento garsu; groti visą laiką negalima. Atverti įrašą

4. PATIRTIES ERDVĖ – GARSAS PALIEKA PĖDSAKĄ

Ant grindų padėti ženklai: • — ~ ○ ↗. Mokytoja sugeneruoja vieną trumpą garsą. Vaikai pasirenka ženklą, kuris, jų manymu, labiausiai jį panašus, ir trumpai paaiškina kodėl. Tada ženklą „nueina“ kūnu: taškas – vienas judesys, linija – tęstinis, banga – svyruojantis, ratas – sukamasis, rodyklė – kylantis.

Vaikas: „Mano garsas ne banga. Jis kaip taškas ir tada ilga linija.“

Mokytoja: „Parodyk. O mes pabandysime išgirsti tavo piešinį.“

QR „Sukasi ratelis“ – judesio tyrimui.
Pedagogas nerodo choreografijos: vaikas pats pasirenka, kaip jo ženklas juda muzikoje.
Atverti įrašą

5. PATIRTIES ERDVĖ – 10 SEKUNDŽIŲ KOMPOZITORIAI

Vaikai poromis ar trejetais kuria labai trumpą kūrinį. Turi būti tik trys aiškos dalys: PRADŽIA → KAŽKAS PASIKEIČIA → PABAIGA. Galima naudoti balsą, kūno garsą, pasirinkta daikto tembra, instrumentą ir tvla.

Mokytoja nekoreguoja muzikos. Ji klausia: „Kaip klausytojas supras, kad prasidėjo? Kas pasikeis viduryje? Kaip visi tiksliai žinos, kad baigėsi?“

Jeigu vaikai kuria vien triukšmą, mokytoja nestabdo frazė „ne taip“. Ji grąžina klausimą: „Ar galėtumėte šitą patį pakartoti lygiai taip pat?“ Jei ne – grupė dar ieško savo sprendimo.

6. NETIKĖTAS LŪŽIS – SCENA TAM NETINKA

Kai grupės pasiruošia, mokytoja pasiūlo viską perkelti į vieną „sceną“. Vaikai pakartoja pasirinktą paviršiaus garsą kitoje vietoje ir palygina: ar jis toks pats? Jei skambesys, judėjimo galimybė ar klausymasis pasikeičia, mokytoja klausia: „Ar tikrai visa muzika privalo persikelti pas žiūrovą?“

Sprendimas: scenos nėra. Kiekviena grupė lieka savo vietoje. Žiūrovas juda per keturias muzikos patirtis: KLAUSYK → ATRASK → PAMATYK GARSĄ → IŠGIRSK 10 SEKUNDŽIŲ KŪRINĮ.

7. FINALAS – MUZIKA, KURIOS VAKAR NEBUVO

Visi vaikai lieka skirtingose salės vietose. Dabar jie turi sujungti savo mikrokompozicijas į vieną kūrinį. Grupės pačios nutaria eiliškumą. Vienintelė taisyklė: kita grupė pradeda tik tada, kai tikrai išgirdo ankstesnės grupės pabaigą. Mokytoja nederiguoja.

Po paskutinio garso paliekamos 3–5 sekundės tylos.

Mokytoja: „Ar vakar ši muzika egzistavo?“

Vaikai: „Ne.“

Mokytoja: „Ar rytoj ji bus lygiai tokia pati?“

Vaikų atsakymas ir tampa šventės pabaiga. Jokio iš anksto paruošto „moralo“ nereikia.

PEDAGOGUI

4 m. vaikams pakanka 2 garsų pasirinkimo ir vienos 5–10 sek. kompozicijos grupėje. 5–6 m. vaikams verta perduoti daugiau sprendimų: pasirinkti garsų eiliškumą, įterpti tylą, susitarti dėl pabaigos. Vaikas gali dalyvauti klausydamasis, judėdamas ar grodamas – solinis pasirodymas nėra būtinas.

QR nuorodos patikrintos 2026-08-29. „Groju, tau!“ ir „Sukasi ratelis“ – Ingos Gučienės autoriniai kūriniai, oficialiame „Ingos kūriniai / Vaikiškos dainelės“ YouTube kanale.

Scenarijaus idėja ir muzikinis turinys: Inga Gučienė | Dainos pasaka | www.dainospasaka.lt